

ΜΑΥΡΟ ΘΕΑΤΡΟ

- Η τεχνική του Μαύρου θεάτρου εντοπίζεται για πρώτη φορά στις αυτοκρατορικές αυλές της Ασίας, ως η τεχνική του «μαύρου κουτιού» ή του «μαύρου δωματίου», όπου η σκηνή είναι εξ ολοκλήρου καλυμμένη με μαύρο ύφασμα από βελούδο. Εκεί οι ντυμένοι στα μαύρα και γι' αυτό το λόγο αθέατοι ηθοποιοί και μαριονίστες, κινούσαν διάφορα αντικείμενα μπροστά από ένα αμυδρό φως κεριών, ώστε να δίνεται η ψευδαίσθηση ότι αιωρούνται και δρουν αυτόνομα. Κατάλοιπα αυτών των τεχνικών συναντά ακόμα κανείς στο Ιαπωνικό κουκλοθέατρο Μπούνρακου και στις μαριονέτες της Κίνας.
- Η τεχνική αυτή εξαπλώθηκε στην Ευρώπη, όπου έμεινε παραγκωνισμένη για αιώνες αλλά αναβίωσε πριν 45 χρόνια στην Τσεχοσλοβακία. Το 1961 ο Jiri Srnec ίδρυσε το Μαύρο Θέατρο της Πράγας όταν, με αφορμή τη διατριβή του στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών του Κρατικού Κονσερβατουάρ και της Ακαδημίας Θεάτρου της Πράγας, άρχισε να πειραματίζεται με το black light και τις εφαρμογές του στη θεατρική σκηνή.
- Αυτό που ουσιαστικά συμβαίνει πάνω στη σκηνή είναι η δημιουργία μιας οφθαλμαπάτης, που οφείλεται στους επιμελώς καλυμμένους καλλιτέχνες και στην απορροφητικότητα του φωτός που προκαλεί το μαύρο βελούδο. Έτσι, όταν εμφανίζονται οι άλλοι -ορατοί αυτή τη φορά- ηθοποιοί, διαδραματίζονται χορευτικές κινήσεις των έμψυχων αλλά και των άψυχων όντων, χωρίς ο θεατής να καταλαβαίνει τι το προκαλεί αυτό! Το παιχνίδι με τις απίθανες και λεπτεπίλεπτες ισορροπίες, η τεχνική ακρίβεια ορατών και αοράτων προσώπων και η εκπομπή υπεριώδους ακτινοβολίας (UV), κάνουν την παράσταση να μοιάζει με ένα ιδιότυπο φανταστικό τσίρκο. Και ενώ τα αντικείμενα έχουν τη δική τους ανεξάρτητη βούληση και ζωή, οι ηθοποιοί-χορευτές «αφηγούνται» στο θεατή την ιστορία τους μέσα από την παγκόσμια γλώσσα της παντομίμας.